

رزم-بزم

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

تعطیلات نوروز امسال که با ماه مبارک رمضان مصادف بود، مانند سال‌های گذشته و با گذشت نزدیک به سه هفته ادامه دارد. سه هفته‌ای که مدارس، دانشگاه‌ها، مراکز علمی و فرهنگی نوعاً تعطیل بود و بیشتر رخت و کسالت بود تا تجدید قوا و تنظیم امور و برنامه‌ریزی برای سال نو.

آنچه بیشتر به ذهن متبادر می‌شود و اندیشه را به خود مشغول می‌کند، آن است که در این دوران به‌صورت عام و در تعطیلات نوروز به‌صورت خاص، آیا به رزم مشغول هستیم یا به بزم؟ آیا از یک سیاست کلی و منطقی پیروی می‌کنیم یا باری به هر جهت روزگار می‌گذرانیم؟ در این سه هفته به‌عنوان محور و حامی مقاومت و ام‌القرای اسلام صحنه‌هایی را شاهد هستیم که گاه تصور و مخیله انسان قادر به درک آن نیست.

اسرائیل همچنان جنایت می‌آفریند و کارش از کودک‌کشی گذشته و به بیماران، زمین‌گیرها و اعانه‌گیرها هم رحم نمی‌کند و همچنان به قصد پاکسازی نژادی و کوچ اجباری فلسطینی‌ها و اشغال دائم غزه، به دنبال توطئه قبلی خود، نقشه‌اش را اجرا می‌کند و آماده قتل و کشتار مردم در رفح برای کوچاندن اجباری آنان به صحرای سیناست و دولت‌های اسلامی هم همچنان به مراودات خود با اسرائیل ادامه می‌دهند و ما هم حداکثر از طریق قطر یا عمان یا کشورهای مشابه در پی آتش بس هستیم؛ آتش‌بسی که حتی علی‌رغم قطع‌نامه شورای امنیت رعایت نمی‌شود.

در همین زمان، در حدود ۲۰۰ روز ۷۰۰ نفر از مسافران بی‌پایان جاده‌های ایران طعمه مرگ شدند؛ اینها به همراه حدود ۲۰ هزار مصدوم حاصل از ۹۳ هزار تصادف در جاده‌ها بود. خسارت روانی و مالی ناشی از این تصادف‌ها کمتر از خسارت در یک جنگ نیست. آیا این مسافران به بزم رفته بودند یا رزم که حاصل آن هزاران خانواده محزون و خسارت‌دیده از خود به جای گذاشته باشند. در همین حال در ادامه چراغ سبزی‌های روسیه در سوریه به اسرائیل، حملات هوایی اسرائیل به پایگاه‌های ایران دنبال می‌شود و هر روز شهیدی از سوریه روی دستان مردم به آرامگاه ابدی رهسپار می‌شود و آخرین آن نیز شهدای حمله اسرائیل به کنسولگری ما در دمشق است.

وقتی ما علناً اعلام می‌کنیم محور مقاومت هستیم و برای سال‌ها شعار مرگ بر آمریکا و نابودی اسرائیل سر می‌دهیم و به‌طور علنی حزب‌الله لبنان را تقویت می‌کنیم و به روشنی از حماس پشتیبانی می‌کنیم، چرا نمی‌خواهیم باور کنیم که در یک جنگ درگیرانه با قدرت‌های ظالم همچون آمریکا و اسرائیل هستیم؟ هرچند به لطف تدبیر حکمرانان، علی‌رغم تلاش اسرائیل به درگیری ایران در یک جنگ تمام‌عیار، هنوز از این امر اجتناب شده است، اما نباید فراموش کنیم که ضرب‌المثل «شترسواری دولاولا ندارد» را نباید فراموش کنیم. اگر قرار است به‌عنوان محور مقاومت در مقابل قدرت‌های مستکبر باشیم، باید سیاست‌های داخلی خود را به طریقی تنظیم کنیم که از پس آن مهم برآئیم. مگر در دنیا کشوری را می‌توان یافت که با قدرت‌های برتر از خود سر جنگ برای احقاق حق داشته باشد و در داخل به ست بزم و مصرف هرجه بیشتر و دعوی رفاه بیشتر باشد. ظاهراً مسئولان با مردم رودریاستی دارند. در عین پیشه‌کردن سیاست‌های رزم و شعار علیه آمریکا و خارج از کشور، می‌خواهند سیاست بزم و تداوم الگوی زندگی آمریکایی را در داخل ادامه دهند. تفاخر وزارت نفت به اینکه روزانه ۱۳۰ میلیون لیتر بنزین توزیع کرده است (و بخشی از آن وارداتی است) از قبیل همین سیاست‌هاست. کشوری که در یک رزم اعلام‌نشده با آمریکا و اسرائیل به سر می‌برد، باید امکانات و عده و غده خود را بسیج کند؛ درحالی‌که ما در عین سیاست‌های خارجی بادشده، می‌خواهیم هرجه بیشتر به مصرف و اسراف در داخل و هدردادن منابع خود روی بیاوریم. زمانی می‌خواستیم توسعه و عدالت را با هم داشته باشیم! (البته به طرفه‌العین) حتی به قیمت مصرف ثروت‌های داخلی خداداد و اسراف در آنها. نه به توسعه رسیدیم و نه عدالت را برپا کردیم و اینک می‌خواهیم رزم در خارج و بزم در داخل را هم‌زمان داشته باشیم. این سخن به این معنی نیست که مردم ما محروم باشند، بلکه به این معناست که متناسب با سیاست‌های خارجی، در داخل سیاست‌هایی پیشه کنیم که از اسراف منابع جلوگیری کند. فراموش نکنیم که اگر هم رزم خارج را ندیده بگیریم، در داخل با رزم‌های متعددی همچون کمبود آب، نشست زمین، تورم، رکود و به خطر افتادن کشاورزی روبه‌رو هستیم که غفلت از آن بنیان‌کن است.

<div>پنجشنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۳</div>
۲۴ رمضان ۱۴۴۵
۴ آوریل ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۰۲
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

روزنامه

در «شرق» امروز می‌خوانید: یحیی؛ از فهرست ممنوعه تاگزینه جذاب

در «شرق» امروز می‌خوانید: یحیی؛ از فهرست ممنوعه تاگزینه جذاب • اختلاف عمیق آمریکا و اسرائیل بر س‌ریک عملیات جنجالی؛ معمای پیچیده «رفح» • چرا جرمیه‌ها روز اول سال گران شد؟

«شرق» عرضه پساب شهری در بورس برای استفاد از صنایع و رفع نیاز تولید به منابع آبی را بررسی می‌کند

آغاز بازار آب

رهبر انقلاب در دیدار مسئولان وکارگزاران نظام:

برای جهش تولید توان مالی، فکری وابتکارات مردم به میدان آورده شود

۳

فکر نمی‌کنم نیازی به ارائه آمار تراکم ساختمانی در منطقه یک تهران باشد، برای اینکه بگوییم در سال‌های پس از جنگ تحمیلی، منطقه شمیرانات با ساخت‌وساز شدید و انبوه مواجه شد و جمعیتی بسیار بیشتر از تصور و تعادل در آنجا ساکن شدند. این واقعیت چنان ملموس است که خود ساکنان منطقه -که زمانی نه‌چندان دور، خوش آب‌وهواترین کوهپایه باغ‌شهری تهران با خانه‌های ویلایی یک و دو طبقه بود- هوا و آسمان برای تنفس کم آورده‌اند. ترافیک منطقه هم سال‌هاست چنان وضعیتی به خود گرفته که دیگر کمتر کسی مایل است برای انجام کاری یا حتی دیداری خانوادگی به آنجا برود. درست از تقاطع صدر یا چمران با شریعتی یا ولیعصر خیابان‌ها قفل است و ترافیک متر به متر جلو می‌رود؛ اما اکنون وضع به جایی رسیده است که اگر شهرداری تغییر رویه‌ای در کارش ندهد و به اصول علمی شهرسازی همچنان پایبند نماند، این قضیه بغرنج‌تر و در آینده به بن‌بستی اصلاح‌ناشدنی خواهد انجامید.

باید یادآور شد که مصوبات مختلفی از سه دهه پیش ساخت‌وساز پنج طبقه مسکونی را در همه جای شهر مجاز شمردند؛ سپس با مصوبه برج‌باغ ساخت‌وساز برج‌های ۱۰ تا ۱۵ طبقه و بیشتر در هر کجای شهر رایج شد. سپس ضوابط و مقررات طرح جامع اجازه ساخت برج‌های اداری را در دو طرف تمام شریان‌ها؛ یعنی خیابان‌های اصلی شهر داد. این مجوزها ساخت‌وساز اداری-تجاری-حجیمی را به شهر افزود؛ اما بیشترین حملات ساخت‌وساز و تغییر سیمای شهری به منطقه یک وارد آمد که قیمت‌ها در آن بالاتر بود. مدام صحبت از محو و نابودی هزاران هکتار باغ خصوصی و درختان شد و شد... تا اینکه دیگر خسته شدیم. ظاهراً زور سازندگان یا به قولی «developer»‌ها می‌چربید و همچنان می‌چربد. حتی شهرداران دوره آقای روحانی هم نتوانستند این آهنگ ساختن را آرام‌تر کنند؛ اما در سال‌های اخیر که انتظار ناگاهی معنوی‌تر، انسانی‌تر و چاره‌جویانه داشتیم، وضعیت بدتر شد که بهتر نشد. و با اینکه هم جای ساخت‌وساز تنگ‌تر شده و هم سرمایه‌گذاری و تحرکات سازندگان روندی نزولی یافته، شهرداری تهران به جای آنکه مردم را تشویق به

ترانه‌یلدا

معمار و شهرساز

مرمت و به‌سازی کند و خود شرایط بهبود کیفیت زندگی و خدمات محلی در بافت‌های مسکونی موجود را برای شهروندان آماده کند، مرتباً پروژه‌های پرهزینه و دشواری را پیشنهاد می‌کند که معلوم نیست چقدر به درد شهر بخورد؟ لازم به ذکر نیست که بسیاری از این پروژه‌ها وظیفه شهرداری نیست. به‌علاوه وقتی طبق مقررات و قوانین جاری شهرسازی عملی نشوند یا به هر حال عملاً بلا تکلیف بمانند، اعتماد مردم به شهرداری‌شان را سست می‌کنند. برای همین است که یادداشت اولم در این سال نو را با این آرزو می‌نویسم که شهرداری شهر عزیزمان امسال با توجه به نیازهای شهر و شهروندان (که ما در جداول من شهردارم! در دو نوبت پر کردیم) و نیز قوانین و مقررات شهری جاری، اولویت‌هایش را فراروی برنامه‌ریزی‌های امسال خود قرار دهد.

در اینجا به نمونه‌هایی از این پروژه‌های بزرگ اشاره می‌کنم؛ یکی پروژه مسکن‌سازی میلیون‌واحدی بود. دیگری هتل‌سازی در پارک‌های جنگلی تهران و آخری ساختن ده‌ها مسجد در پارک‌های تهران که در هفته‌های اخیر بر سر زبان‌ها بوده است.

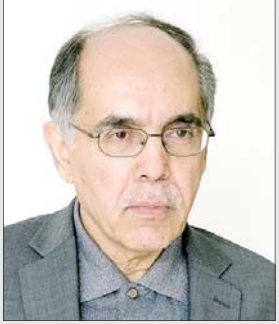
درباره ساخت برج‌ها و شهرک‌های مسکونی از طرف شهرداری و دیگر نهاده‌ها زیاد شنیده بودیم. مثلاً همان پروژه معروف شمال باغ گیاه‌شناسی؛ اما سال گذشته اینکه چینی‌ها بیایند و بافت‌های به‌اصطلاح «فرسوده» جنوب تهران را بکوبند و به جایش مجتمع‌های مسکونی نو بسازند، توجه همه شهرسازان خودی را جلب کرد. پرسیدند: چرا چینی‌ها؟ آیا مطالعات پروژه و ساکنان آتی

بررسی نشست شورای امنیت سازمان ملل در گفت‌وگو با کوروش احمدی

خروجی نشست شورای امنیت قابل پیش‌بینی بود

۲

برگزیده‌ها

گزارشی از صحنه‌گردانی سوداگران در اوج قیمت‌ها

پیچیدگی‌های حضانت کودکان

۸

گفت‌وگویی به بهانه هفته جهانی اتیسم

از نابغه جلوه‌دادن افراد اوتیسم دست بردارید

۱۰

سازمان‌های زمین‌شناسی دردنیای مدرن

۶

یادداشت

در رثای کیومرث نانینی بنشینم و صبر پیش گیرم

سیروس علی‌نژاد

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری

معلوم‌اند؟ و... .

همان سال گذشته بیانیه‌ای از طرف انجمن طراحان شهری ایران در اعتراض به لایحه جدید باغات (پیشنهادی شورای شهر) تحت عنوان «احیای مصوبه برج‌باغ» نگرانی دیده‌بانان شهری را برانگیخت. این بیانیه حاکی از آن بود که به بهانه تأمین منافع معدود مالکان باغات پایتخت و البته اغلب سوداگران املاک، شورای شهر اقدام به تنظیم لایحه‌ای جدید بدون توجه به نیازهای پایتخت کرده است؛ درحالی‌که وظیفه شورا و شهرداری در درجه اول توجه به حقوق عامه مردم بر شهر است.

مورد دیگر اینکه شهردار تهران سال قبل اعلام کرد که قرار است تعدادی هتل در «بوستان‌های جنگلی تهران» ساخته شود؛ آن‌هم در شرایطی که گردشگری بسیار ضعیف است. او همان‌جا گفت که حدود ۴۰۰ هزار میلیارد تومان پروژه مشارکتی در شهرداری تهران تعریف شده است که بخشی از آنها ساخت هفت تا هشت هتل پنج تا هفت ستاره است که قرار است با شریک ساخته شوند. مردم از خود پرسیدند چرا هتل‌هایی در بوستان‌های جنگلی؟ حتی اگر تهران ۴۴ هزار هکتار فضای سبز پیرامونی داشته باشد، چرا باید بخشی از این فضا‌های جنگلی که اکنون دیگر تنها ریه‌های شهر تهران هستند، از فضای عمومی شهری جدا شده، به فضاهایی نیمه‌خصوصی برای پذیرایی گردشگران تبدیل شوند؟ آن‌هم در پهنه‌های سبز حفاظتیِ ساخت‌وساز ممنوع...

و اما مورد زنده آخر که سروصدای اعتراض ساکنان محترم منطقه اطراف پارک قیطریه و چیدر را درآورده، داستان ساخت مسجدی در یکی از ورودی‌های پارک قیطریه است که ظاهراً یکی از چندین و چند مسجدی است که شهرداری تهران قصد احداث آنها را در داخل پارک‌های بزرگ‌تر تهران دارد و می‌خواهد مغازه‌ها و قرارگاه‌هایی را در آنها مستقر کند. تحقیقات فوری شهرسازان نشان داد که طبق قوانین مصوب قبلی، نه چنین کاری مجاز است و نه به صلاح محلاتی که ساکنان‌شان، هم مسجد کافی دارند و هم مشکل ترافیکی! حال چگونه نفس بکشیم در این فضای شهر شلوغ‌مان؟ به‌سخنی!

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

برادر گرامی جناب آقای محسن محمدی معین

مصیبت فقدان برادر گرامی جنابعالی را تسلیت عرض نموده و از خداوند مهربان برای آن مرحوم مغفرت و رحمت واسعه الهی و برای جنابعالی و بازماندگان، صبر و اجر خواستاریم. مراسم یادبود آن مرحوم روز جمعه هفدهم فروردین‌ماه جاری ساعت ۱۴:۳۰ لغایت ۱۶ در مسجد الزهرا واقع در خیابان خواجه عبدالله انصاری خیابان شهید عراقی نبش کوچه شهید جعفری منعقد می‌گردد که حضور عزیزان موجب تسلی بازماندگان است.

مجید فرهانی، علیرضا جلالی‌ندوشن، سید سراج‌الدین میردامادی، میثم سعیدی، علیرضا حاجی‌کتابی، حسین احمدی، جعفر ایرانی مرتضی احمدی، اکبر افتخاری، علی توکلی، داود کرمی، حسین بی غم، سکیه اشرفی، سیاوش افضلی، علی باقری، شاپور شرافت جهانبخش خانجانی، شمس‌الدین سیاسی‌راد، علی داوطلب، بهرام فیاضی، داود سلیمانی، مجتبی توسل، رضا دادجو، ابراهیم شیخ شهاب پورقاسمی، ابولحسن علی قارداشی، ابراهیم صیوری، علیرضا طاهری، ذبیح الله سعیدی، کمال مرادی، علیرضا کشفکنان بهروز اسدنژاد، محمود حریم‌کیش، بهزاد روحی، علی عیدی، نفیسه زارع‌کهن، حامد شجاعی، علی تاجرنیا، حمید چوبینه، داور نظری شهاب الدین طباطبایی، خدیجه جدا، سید اسماعیل احمدی، مهدی اکبریان، رضا سلیمان نوری، ایوب صفری، مجید مرادی رضا رستمی خزانی، علی‌اکبر موسوی خوئینی، محمدرضا یز‌مشاهی، مهدی مصدق، سیروس بنه‌گزی، بهروز شاهرخ نیا سیدحسن حسینی سارزی، خضر خلیلی، رحمت‌اله اللهیاری، جواد علایی، محمد باقر علایی، بهمن مصلحی، علی قاسمی مازین ابوالفضل آسیانی، سید حسن موسوی‌نژاد، فرید محسنی، کاوه ثروتی، مسعود ذهبیون، علیرضا سیاسی‌راد و مهدی رحمانیان

انالله و انا الیه راجعون

درگذشت تأسف‌برانگیز

مرحومه شیرین صراط‌مستقیمی

را به خانواده‌های فاضلی و صراط‌مستقیمی صمیمانه

تسلیت می‌گوییم و از خداوند منان برای آن مرحومه غفران

الهی و برای بازماندگان صبر آرزومندیم.

جلالی، قادرپناه، امیرمظاهری